

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA. CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200. Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Partea oficială.

IULIU

*din îndurarea lui Dumnezeu și grația Sfântului Scaun Apostolic
Episcop român unit de Cluj—Gherla,*

**Veneratului Cler și iubitului popor credincios
Dar și Binecuvântare dela Dumnezeu Tatăl Nostru și dela Isus Hristos**

Venerați Frați,

Dumnezeu „ne-a încredințat nouă slujba împăcării” — cum atât de frumos ne grăiește Apostolul neamurilor și — „a pus întru noi cuvântul împăcării”¹⁾.

Misiunea Bisericii, a slujitorilor ei, este așezarea păcii lui Dumnezeu în suflete, întemeierea împărăției păcii lui Hristos în lume. Pacea Domnului, a cărei cântec ingeresc a răsunat deasupra ieslei din Villaim; pacea lumii, rostită, întru iertare, cu binecuvântare dumnezeiească, de pe sfântul lemn al Crucii:

Intru acest cuvânt, care este suflet și viață, se cuprinde rațiunea de a fi a Bisericii. Intru aceasta trăiește Biserica lui Hristos.

Convins până în adâncul sufletului, că din împlinirea acestei misiuni dumnezeiești, ce ni s'a încredințat, izvorește cel mai mare bine ce-l putem închina neamului nostru și țării noastre scumpe, V'am chemat venerați și iubiți Frați, stăruitor, cu toată căldura sufletului, la opera mare de împăcare a sufletelor în simlul neamului, din care suntem fericiți a face parte.

N'am pierdut un singur prilej de-a adânci cu tărie, împreună cu voi, acțiunea binecuvântată a împăcării.

Azi, pe pragul unor noi frământări, repet cuvântul de ordine, rostit cu nouă ani în urmă, întărit de experiența dureroasă a frământărilor zadarnice, și mult păgubitoare, cari au zbiciuit sufletul poporului nostru, ieșit adânc rănit din înfricoșatul război. Avea arzătoare lipsă de pace deplină, pentru a se reînșănătoșa în măsură de a putea pași, cu toată energia, pe calea cea bună a lucrului rodnic pentru neamul întregit și pentru țara mărită. In schimb, suntem, de ani de zile, martori unor frământări nevisate și adânc păgubitoare marilor interese ale țării.

Cât de mare ne este durerea, când vedem cu ochii cum se demoralizează, prin aceste lupte, tot mai mult sufletul chinuit și cum pierde, cu fiecare frământare, din puterile morale, cari l-au întărit în bunele lupte din trecut. Valul urii amenință să sugrume tot ce este bun în el și să ștergă orice nădejde de îndreptare.

¹⁾ Cor. II. 18. 19.

Patimile deslănțuite ling până și pereții Bisericii sfinte. Pentru aceea, urmând glasul răspunderii grele ce o port, vin să Vă îndrept, cu toată hotărârea, un cuvânt rupt din cea mai adâncă convingere a sufletului meu îngrijorat. Doresc să fie cuvânt de ordine pentru conștiința fiecărui preot din această eparhie de Dumnezeu păzită. Nu vreau să influențez convingerea politica a nici unuia dintre voi, dar caut să chiem la conștiința datoriei supremei convingeri pe fiecare preot: că este, înainte de toate și peste toate preotul lui Hristos, propovăduitorul păcii și a dragostei lui. Această supremă convingere trebuie să trăiască vie în sufletul fiecăruia care s'a angajat în slujba Celui Restignit pe cruce, pentruca dragostea să domnească între fiii aceluiaș Părinte ceresc. Nici o altă convingere nu poate și nu este iertat să ne abată dela aceasta și tot ce se împotrivesște acesteia, este negațiunea ființei noastre.

Aceasta convingere trebuie să transpire din fiecare vorbă, din fiecare acțiune a noastră. Să rămână fiecare preot la înălțimea morală, la care l-a ridicat slujba carea o îmbracă. Fiecare preot, în toate împrejurările vieții, rămână păstor credincios al turmei sale, adevărat părinte al tuturor.

Pe valurile turburi ale patimilor deslănțuite, să umblați voi cu pasul sigur al convingerii credinței, carea o purtați în suflet, liniștind voi frământările chinuitoare ale sufletelor vouă încredințate. Feriți sufletele noastre cu grijă, preoți ai lui Hristos, ca în întunerecul și destrăbălarea urii, să rămâneți cu adevărat lumina lumii și sarea pământului.

Indreptar pentru fiii voștri sutletești să fie purtarea voastră: „*Intru toate punându-nă pe noi înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu... în bunătate, întru Duhul Sfânt, în dragoste nefătarnică, întru cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății*“¹⁾.

Ca singură nădejde a vremilor de mai bine, Biserica să se înalțe neatinșă de valul urii veacului acestuia, ca un far luminos, chiemând la sine, fără deosebire, tot sufletul obosit. Pragul ei nu-i iertat să-l treacă sgomotul frământărilor din afară. Biserica esta casă de rugăciune. Un cuvânt se rostește și se vorbește acolo: Cuvântul Evangheliei adevărului veșnic. Cuvântul dragostei și al păcii.

Pentru aceea nu s'ar putea comite o impietate mai mare decât a o face tribuna credințelor omenesti. Neprihănit trebuie păzit cu toată sfințenia locașul Tatalui nostru, pentruca liniștit să poată alerga la izvorul vieții tot sufletul creștinesc. Nici un preot nu va uita, că Biserica este moștenirea aceluia, care și-a agonisit-o cu scump sângele său. Curată și neprihănită o va păzi dară slujitorul ei. Focul dragostei creștinești este dat în grija noastră, Venerați Frați. Acesta păziți-l nestâns pe Altarul Bisericii lui Hristos.

Precum pe creștini întru aceasta îi vor cunoaște că sunt ucenicii lui Hristos, dacă se vor iubi unii pe alții, așa pe voi întru aceasta vă va cunoaște lumea că sunteți apostolii lui Hristos, dacă veți propovădui dragostea lui și pacea împărăției lui.

Aceasta o cer dela voi, Venerați Frați, cu toată căldura sufletului meu, pentru dragostea lui Hristos și pentru grija Bisericii lui sfinte.

„*Așa să lumineze lumina Voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele cele bune să preamărească pe Tatăl vostru cel din ceriuri*“.

Fericiți veți fi voi, făcătorii de pace. Mărită Biserica lui Hristos întru propovăduirea dragostei dumnezeiești din partea slujitorilor ei. Binecuvântată turma cuvântătoare grijei lor încredințată.

¹⁾ II. Cor. VI. 4-6.

„Cât sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea; ale celor ce binevestesc cele bune“.¹⁾

Aceasta este cărarea noastră, lubiți Frați, preoți ai lui Hristos, și ieri, și azi, și în toate zilele noastre. Cărarea luminei, a dragostea lui Hristos. Cărarea păcii. Calea vieții, a cărei cuvânt ne-a fost încredințat nouă. Inițiativa împăcării, a liniștirii este, încredințată nouă de Domnul.

Cu drept cuvânt cere D-l Primministru al țării, Nicolae Iorga, episcopatu. lui întreg, să ia inițiativa de liniștire, pentru a-se putea plini munca rodnică, însetată de întreaga țară. Pentru că, după cum luminat spune, muncă fără liniște în spirite nu se poate. Cu multă mângâiere ascultăm lunatele cuvinte creștinești ale Primului Ministru, că „Mântuitorul s'a restignit pentru iubirea de oameni“ și că „și-a dat sufletul în mâinile Părintelui său fără a blestema pe ucigașii omenirii în care se investmântase“.

Din sufletele noastre și de pe buzele noastre să nu se desprindă decât cuvântul dragostei și al păcii lui Hristos.

Puțin ne desparte de marele praznic al Pogoririi Spiritului Sfânt în chip de limbi de foc. Aprindeți întru voi și întru credincioșii voștri acest foc dumnezeiesc și întru el curățiți, lucrați și viețuiți creștinește. Chiemați la alegeri în zilele marelui praznic pliniți-le creștinește, întru dragoste de frate.

La viață creștinească Vă chiem, Venerați Frați și iubiti fii, întru toate, chiar și întru alegeri, mai ales întru alegeri, fiind o mare încercare a sufletului creștinesc.

Socotiți chemarea Voastră și nu faceți să fie zadarnic darul lui Dumnezeu întru voi.

Să ne reamintim cu toții cu toată bucuria sufletelor noastre, că la sfințele Rusalii prăznuim un an dela urcarea pe Tronul părinților săi a Maiestății Sale Regelui Carol II, scump sufletelor noastre. Ridicând rugăciuni pentru fericita domnie, întru lungime de zile, pentru a putea deschide calea înălțării neamului și a fericirii țării, să facem cu toții zid în jurul Tronului glorios și să urmăim glasul de chemare al Maiestății Sale Regelui, la muncă rodnică și binecuvântată, întru contopirea desăvârșită a sufletelor.

„Dreptaceea, luați aminte de voi și de toată turma, întru care Spiritul Sfânt v'a pus pe voi păstori, ca să pășteți B-serica lui Dumnezeu, care o-a câștigat cu sângele său“²⁾

„Toate ale voastre întru dragoste să fie“.

„Darul Domnului nostru Isus Hristos cu voi“.

„Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Isus“.³⁾ — Amin.

Gherla, la 10 Mai 1931.

Nr. 2599.

Episcop Iuliu

¹⁾ Rom. X. 15.

²⁾ Fapt. Ap. XX. 28.

³⁾ I. Cor. XVI. 14, 23, 24.

Numiri.

Mult Onoratul *Pompeiu Făgărășan* este numit inspector catehetic al tractelor Becleanului și a Ciceu-Cristurului.
Din șed. conz. 12 Maiu 1931.

Nr. 2813.

Concurs la parohii.

Parohia *Cluj I.* rămasă vacantă prin constituirea de canonic a Reverendisimului Ion Agârbiceanu, se curentează cu termenul de *1 Iulie 1931.*

Se observă că din prilejul arondării tractelor, care este în pregătire, tractul Clujului se va împărți în două. Acest Ordinariat își rezervă deci toată libertatea în această privință.

Doritorii de-a dobândi vre-unul din aceste beneficii parohiale, să-și înainteze rugările la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — provăzute cu următoarele documente :

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1929/30. la caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat atestat oficios, că pruncii totuși au fost catehezați.
4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugare.

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Din șed. conz. 12. Maiu 1931.

Nr. 2984.

Necrolog

Cu durere anunțăm Veneratului Cler, că Mult Onoratul *Simeon c. Marincaș*, protopop onorar, preot iulilar și fost paroh în Bogdana a reșausat în Domnul în ziua de 28 Aprilie a. c. în etate de 90 ani.

Onorat Frățiile Voastre să aduceți la altarul Domnului rugăciunile pii în-datinate pentru odihna sufletului adormitului în Hristos Frate.

Din șed. conz. 12 Maiu 1931.

Nr. 2809.

Nr. 18/1931 par.

Publicație de licitație minuendă

În baza aprobării date de Veneratul Ordinariat de Cluj—Gherla sub Nr. 720—1931 pentru edificarea bisericii din parohia Bârsăul Mare, districtul protopopesc al Câțcăului se publică *licitație minuendă* cu oferte închise, care se va ținea în ziua de *1 Iunie 1931 ora 2 p. m.* la oficiul parohial din Bârsăul Mare.

Proiectul lucrărilor, devizul, condițiunile de licitație și caetul de sarcini se pot vedea zilnic la oficiul parohial.

Ofertele, întocmite în conformitate cu condițiunile de licitație, — cari condițiuni se pot și primi dela Oficiul parohial — sunt a se înainta Oficiului parohial susnumit (posta ultimă Gâlgău, județul Someș, până la ora 12 din ziua de 1 Iunie 1931.

Ofertanții trebuie să depună ca garanță 10% din suma devizului.

Bârsăul Mare, la 7 Aprilie 1931.

Rus Vasile
primcurator

Emiliu Mureșan
protopop on--paroh.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficială.**Celibatul preoțesc: singurul mijloc eficiente pentru propășirea și înălțarea Bisericii noastre.**

Nu voi încerca să arăt sublimitatea celibatului în sine însuși, nici superioritatea stării celibatate în comparație cu cea căsătorească, pentru că acestea sunt lucruri incontabile și evidente pentru oricine judecă obiectiv și fără patimă sau interes personal. Ma voiu mărgini numai să evidențiez cât de mult se impune celibatul, mai ales în împrejurările de azi, pentru că Biserica noastră să se poată ridica la acel nivel, la care este Biserica romano-catolică.

1. Ca preotul să fie pe de-a-ntregul slujitor al D-ului se recere să fie cu totul desinteresat și liber de preocupările familiare. Dar uită-te la un preot căsătorit și vezi nu este oare copleșit până la extrem tocmai de aceste preocupări? Susținerea și creșterea familiei (a copiilor) îi absoarbe cea mai mare parte a forțelor și grijilor încât e prea mare lucru dacă astfel de preoți căsătoriți mai dau Domnului și sufletelor incredințate jumătate din persoana și activitatea lor: zic, că e prea mare lucru, deoarece, câți nu sunt cari nu dau lui Dumnezeu cu mult mai mult decât un simplu credincios, ba încă și cât dau, îl dau așa de rău și în așa formă, încât n'ai greși dacă i-ai numai simbriași ai lucrurilor sfinte, iar în termeni teologici simonaici — ori având în vedere leafa primită dela stat, niște funcționari sau șujbași de ai statului. Aceasta deplorabilă situație, creiată pentru interesele familiare, departe de a se îmbunătăți, să-agravează pe zice merge, iar criza mondială ce bântuie, pe oricine cumpănește serios lucrurile, îl face să prevadă un viitor trist și de grea încercare pentru Biserica.

Dacă până acum, deși fiind lumea mai bună, preotul căsătorit era purtat de grelele valuri ale vieții familiare, ce va fi de acum înainte când viața devine și mai grea? Până acum primea un anumit salariu dela stat, care dacă nu era îndestulitor, totuși îl mai ajuta pe lângă celelalte venituri laterale, ce va fi de acum înainte, când și din aceea se subtrage, ba încă se prevede o micșorare și mai mare și după acel puțin trebuie să aștepte patru-cinci luni? Încă și mai mult: ce ar fi dacă din întâmplare s'ar lua cu totul? Iar aceasta nu e numai o ipoteză teoretică, ci un lucru prea probabil. Au nu s'au auzit glasuri — cu ocazia întocmirii bugetului pe anul 1931 —

cari strigau să nu se dea nimic preoților și Biserica să nu se mai subvenționeze? Adevărat, că acest lucru nu s'a făcut, dar nu se poate oare eșeptui într'un viitor nu prea îndepărtat? Dacă noi considerăm cum moravurile se strică pe zi ce merge, credința și dragostea creștinească se răcește tot mai mult, iar spiritul a tictlerical se propagă până și la sate prin sectarii ce cutreeră toate părțile, dacă, zic, considerăm toate acestea nu putem prevedea ca foarte probabilă subtragerea totală a subvenției Bisericii ba chiar separarea Statului de Biserică? Mai e nevoie să adăogem și primejdia bolșevică ce găsește un teren destul de favorabil mai cu seamă astăzi în urma nenorocitei crize financiare? Încercare deci amenință Biserica.

Dar cum vor putea îndura aceia încercare acei preoți căsătoriți, cari și până acuma atâta se plâneau, de multe ori pe dreptul, pentru că nu le ajungeau mijloacele pentru creșterea copiilor? Ce vor face acei preoți, cari până acuma erau așa de lacomi după acel bănuț câștigat cu atâta sudoare de credinciosul său? Când și până acuma s'au întâmplat pe tema aceasta cazuri triste chiar și de amintit!

Nu că doar ne-am teme de încercare, pentru că încercarea numai bine va aduce bisericii, deoarece s'ar dovedi odată și mai mult, că ea nu se bazează pe lucruri trecătoare, ci pe însaș puterea lui Dumnezeu, ba aceea ispitire ne-ar trezi din amorțeala sufletească, ne-ar trezi la o nouă viață adevărat creștinească. Dar câți fii credincioși nu ar suferi sau chiar s'au lăpăda de credință din cauza preoților căsătoriți, cari mulți, ei înșiși n'ar rezista încercării, cari și în acel caz ar trebui să-și susțină familia, să-și ducă copiii la școală și să le câștige o bucată de pâine, ceea ce recer astfel de preocupării și gr. j. ce numai acela le știe care le îndură. Pnneți însă preoți celibi și veți vedea că orice valuri grele s'ar lovi în ei ca în o stâncă neclintită. Iată pentru ce se impune astăzi celibatul mai mult ca oricând, iată pentru ce celibatul e chestiunea cea mai urgentă, dela care deprinde înaintarea Bisericii noastre.

Va zice cineva: Chiar presupunând celea spuse, preotul se va îndestuli cu ceea ce-i va da poporul, prin urmare poate fi cu familie pe cum a fost de altcum și wai

înainte, când nu primea nici un ajutor.

Că într'adevăr se vor îndestuli cu ofertele benevole, ușor se poate trage la îndoială considerând starea actuală a preoției în genere. Dar să zicem că se vor îndestuli ș'apoi să ne întrebăm: oare atunci se vor dovedi adevărați servitori ai Domnului? Când preoția în genere nu este la culmea chemării sale și nu dă lui Dumnezeu și sufletelor cât ar trebui și ar putea să dea, primind ajutorul, ce va fi atunci când nu vor mai primi nimic? Oare atunci vor avea mai curată dragoste de Dumnezeu, oare vor face mai mult apostolat?

Hai să zicem că s'ar păstra preoția așa cum e astăzi, atunci ar fi oare destul și nu s'ar mai urgita celibatul?

Pentru a da răspunsul cuvenit, trebuie cumpănit un lucru și trebuie să între în convingerea tuturor preoților, anume, că apostolatul depus acum 20-30 de ani azi nu mai e suficient (dacă atunci a fost suficient!). Lumea progresa și cu ea trebuie să înainteze și Biserica; oamenii se înrăutățesc deaceia trebuie mai multă muncă pentru păstrarea vieții creștinești, ba încă această viață trebuie adâncită, din zi în zi. Și la aceste nu lucrează cât ar trebui preoții? Iată că vin sectarii, vin lupii răpitori și răpesc sufletele de sub ochii preotului și vai! câți preoți vor fi osândiți din cauza că li-s'au răpit sufletele privind ei cu indiferență și nepăsarea cea mai odioasă măcelul fără să-și intensifice apostolatul!

Cu mult mai mult apostolat se cere deci astăzi iar apostolatul acesta ideal nu pretinde oare lipsa totală de griji familiare?

2. Lucruri adevărate toate acestea, va zice altul, dar e prea greu celibatul și cine este în stare să învingă acelea greutăți pe cari le împină preotul celibe, mai ales la sate.

Să examinăm însă obiectiv, să ne punem în fața noastră greutățile atât ale vieții celibate, cât și ale celeia căsătoricești și vom constata că altcum stau lucrurile, așa se va împrăștia întunerecul din munțile multora și va dispărea frica celor slabi la inimă.

După o cercetare temeinică și imparțială vom ajunge la concluzia, că: Greutățile vieții familiare sunt cu mult mai multe și mai mari decât ale celeia celibatate, iar învingerea acelor greutăți nu depinde numai de bunăvoința preotului căsătorit, până când învingerea greutăților vieții celibatate depinde totdeauna și în mod absolut de bunăvoința preotului celibe.

Că într'adevăr mai multe și mai mari sunt greutățile vieții familiare, cred că nu e nevoie să se dovedească, o mărturisesc înșiși cei căsătoriți. Iluzia însă cu care atâția

se înșală, este încrederea în voința proprie, cu care vor putea învinge acelea greutăți. Dar, cumpănește numai bine, iubite tineri, că voința ta, fie ea oricât de tare, se va lovi adesea ca de niște stânci de granit și se va prăbuși neputincioasă, iar tu vei rămâne prada valurilor și griilor lumesti spre detrimentul cel mai mare al credincioșilor tăi și al tău propriu încetând astfel să mai fii adevăratul pe dea întregul slujitor al Domnului.

Și de fapt, depinde oare de voința ta să-ți afli o soție, care să fie o adevărată creștină, care, departe de a te împiedeca în apostolia sfântă ci mai vărtos să te ajute? De sigur că te vei cugeta bine la aceasta înainte de a te căsători, dar câți nu se înșală cu toate precauțiunile luate, ba încă adesea tocmai acolo unde erau mai frumoase speranțe? Mai ales astăzi, când educația adevărat creștinească din școli, în deosebi celea de stat, lasă atâta de dorit, iar de altă parte materialismul într'atâta grasează pretutindeni, încât n'ai greși mult dacă ai spune, că cea mai mare parte a acelor, cari intenționează căsătorii, par'că nu se mai gândesc la altceva decât la bunăstarea materială: zic, ce te vei face cu toată bunăvoința ta? Dar apoi dacă vei greși în alegere? Nu-ți va fi oare cea mai mare piedică și sminteală tocmai aceea ființă, cu care tu credeai că vei lucra în via Domnului și pe care credeai că o vei pune ca și exemplu viu și strălucitor tuturor credincioșilor tăi? Uită-te numai, duiere, câte preotese numai cu numele creștine, cari la biserică abia mai merg pe la Paști, ca să tăcem alte lucruri prea puțin vrednice de ele, ce le fac, în'cât abia se mai deosebesc de credincioșii de rând! ba chiar nu lipsesc nici de acele preotese și fete de preot, cari în moda lor, în conversațiile și toate concepțiile lor prea puțin se deosebesc de acele dame de pe la teatre și saloane moderne! Iar preoții, de dragul lor ca nu cumva să le supere le lasă după capul lor, ba încă se împărtaşesc și ei vrând nevrând, de aceleași frumoase idealuri! O asemenea soție nu zădărnicește oare în mare parte munca preotului? Ș'apoi ce poate face el în atare situație cu toată bunăvoința lui?

Să nu ia nimeni în nume de rău celea drastic exprimate, cine nu-i vinovat n'o ia pe sine, iar cel vinovat n'are decât să se coregă. Nici să nu creadă cineva că acelea sunt lucruri fantastice, barem de ar fi, dureros însă, că sunt realități triste, sunt lucruri văzute și experiate!

Sustinerea familiei, mai departe, iarăș prezintă nenumărate greutăți, cari de asemenea, în cea mai mare parte nu depind dela voința preotului. Depinde oare dela

preot să-și crească copiii sau nu! Evident că trebuie să-i crească după starea lui, dar ce înșamnă astăzi a purta copiii pe la licee și universități? Singur acela știe care o probează. Și de undă va avea mijloacele necesare? Ce poate el face dacă oamenii nu pot sau nu vreau să-i plătească? Singură bunăvoința nu produce nici un bun, iar de altă parte banii îi trebuiesc. Încotro s'o apuce? Dă-se-va cu siguranță în dreapta și în stânga, învăluindu-se în tot felul de afaceri numai bani să câștige și astfel depărta-se-va de la cele sfinte sau le va săvârși adesea numai în vederă câștigului și așa își va instrăina credincioșii, cari nu vor mai vedea în el decât un comerciant al lucrurilor sfinte. Și el se va înșela că toate-i sunt permise având în vedere necesitatea în care se află. Vezi cât de puternică e voința proprie! Te-ai gândit vreodată la acestea iubite tinere, care așa de mult te încrezi în voința ta? Va să zică preotului căsătorit i se dau astfel de greutăți încât adesea nu le poate învinge fără a neglija misiunea lui sfântă. Dar cel celibat nu întâmpină oare greutăți? Ba da, însă deosebirea e că orice greutăți i-s'ar da celui celibat, pe motivul că e celibat, absolut toate le poate învinge cu bună voință.

Toate greutățile preotului celibat, ca atare, se reduc la conservarea celibatului. Iar pentru că cineva să se conserve curat întru toate înaintea lui Dumnezeu are nevoie de unele mijloace. Ori, acestea mijloace stau la îndemâna fiecărui preot și se poate folosi de ele după bunul plac al său.

Acele mijloace se cuprind în o viață sufletească bine orânduită și cultivată, care stă în puterea fiecărui preot. De fapt nu deprinde oare dela el să facă zilnic o meditație de o jumătate oară, prin care să-și alimenteze neconștient focul dragostei dumnezeiești? să facă zilnic sf. Liturgie, lectură spirituală, examinarea conștiinței amănunțită să rostască după putința orele canonice și mărturisire cel puțin odată pe lună? Nu stă oare în puterea lui să nu lenească — conștii că lenea-i mama multor păcate — ci să lucreze din toate puterile pentru mântuirsa sufletelor încredințate lui, să înființeze asociații religioase, să repetească ceea ce a studiat în seminar mai ales teologia morală și pastorală? să nu fie lacom ci desinteresat, prudent și mai ales mortificat în toate evitând astfel orice presupuneri și acușări întemeiate? Zic: întemeiate pentru că de vorbe și presupuneri absolut neîntemeiate nu trebu să aibă nici o frică, pentru că dacă într'adevăr va duce o viață sfântă și va avea un mare zel, credincioșii lui nu vor crede niciodată vorbele isvorite din răutate și însăși viața lui va fi cea mai efi-

cace desmintire. Nu stă oare în puterea lui să evite orice petrecere și alte societăți lu mești, beutura și prietenia cu oameni relaxați, fie aceia chiar preoți?

O astfel de viață e imposibilă la sate, va zice cineva.

Aceasta nu e adevărat, e foarte posibilă, ba chiar plăcută. Într'adevăr unde trebuie mai fericit om decât ael preot, care liber fiind de orice griji familiare stă pururea la dispoziția credincioșilor săi, ba el însuș de bună voie pentrece între ei sfătuiindu-i și îndrumându-i la bine la orice ocazie binevenită, cercetând pe cei bolnavi, adunând în jurul său și îmbrătoșându-i în dragostea sa pe cei mici, făcându-se tuturoră toate și ne căutând altceva decât sufletele și mântuirea lor. Adevărat că va trebui sa aibă un mare spirit de jertfă, să se înalțe oarecum, asupra firii omenești proprii, ce-l îndeamnă spre celea pământești și să urmeze cât mai aproape posibil pe Isus Hristos cel răstignit, dar oare nu această o dorește Isus Hristos dela slujitorii săi? nu asta o poruncește când îl cheamă pe preot ca odinioară pe Apostoli „vino după mine”? Iar dacă cineva nu vrea să audă de jertfă, de mortificație, de apostolat, de urmarea lui Hristos, acela nu numai că nu trebuie să se celibateze, dar nici nu se poate hirotoni întru preot, pentru că sau nu-i chemat, sau nu urmează chemarea și astfel se expune cu siguranță osândirii veșnice.

[va urma].

Diverse.

Aviz! Avem onoare a Vă aduce la cunoștință că în urma întrării în vigoare a legii contra cametei s'a redus dobânda după depunerile nestabile la 6% brutto, după cele stabile până la 100.000 Lei la 8% brutto, după cele stabile peste 100.000 Lei la 9% brutto și în cazul, că Banca Națională va mai reduce scontul, în aceeaș proporție, vom fi siliți a reduce, fără alt aviz.

„Concordia“

Institut de eredit și economii
societate pe acții Gherla

BIBLIOTECA DIN GHERLA.

SERIA I. PENTRU INTELECTUALI.

- Nr. 1. *Apărarea Creștinismului prin Unirea Bisericilor*, studiu dogmatic, canonic, istoric, social, de actualitate, cu un Supliment, 378 pagini, — format 8-0, prețul 140 Lei.
- Nr. 2. *Dumnezeu, Creatorul umii*, conferință filosofico-teologică, 62 pagini, prețul 15 Lei.
- Nr. 3. *Omul în lumina credinței creștinești*, conferință filosofico-teologică, prețul 15 Lei.

SERIA II. PENTRU POPOR.

- Nr. 1. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea I. ce este Biserica adevărată. Unitatea și vechimea ei. Cum s'au despre de Biserica Grecii și Protestanții. Ediția II. 108 pag., prețul 12 Lei.
- Nr. 2. *Datorințele creștinești ale bărbaților*. 62 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 3. *Învățătură creștinească pentru femei*. Ed. II. 48 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 4. *Învățături pentru tinerii feciori*. 36 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 5. *Învățături creștinești pentru fetele fecioare*. 40 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 6. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea II. Biserica adevărată trebuie să fie: Una, Sfântă, Catolică și Apostolică. — Prețul 20 Lei.
- Nr. 7. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea III. Capul Bisericii — Papa dela Roma. Papa urmașul legiuit al Sfântului Petru. Prețul 10 Lei.
- Nr. 8. *Roma și mănăstirile românești unite dela Nicula, Bicsad, Moisei și Strâmbu*. Rugăciuni și învățături creștinești pentru folosul sufletec al credincioșilor cari merg la Mănăstire. Ediția Tipografic, A. Todoran. Prețul 10 Lei.
- Nr. 9. *Acatistul Maicii Domnului*, ce să cântă în Sâmbăta a V-a din marele Post. Editura Librăriei Diecezene. — Prețul 10 Lei.
- Nr. 10. *Maica Domnului dela Sfânta Mănăstire din Nicula*. Evlavia cătră Născătoarea de Dumnezeu. Istoria Icoanei plângătoare și făcătoare de minuni dela Nicula. Prețul 20 Lei.

SERIA III. PENTRU PREOȚII-PĂSTORI SUFLETEȘTI.

- Nr. 1. *Manual de Cateheze practice*, pentru învățământul Religiei în clasele I și II din școala primară. Vol. I. Lecții metodice (18 lecție pentru trimestrul I al anului școlar, 176 pagini în 8-0, prețul 50 Lei.
- Nr. 2. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. II. pentru trimestrul II (27 lecții practice) 184 pagini, prețul 60 Lei.
- Nr. 3. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. III pentru trimestrul III (15 lecții practice) 120 pagini, prețul 40 Lei.

Toate aceste cărți și broșuri — publicate de canonicul Dr. VICTOR BOJOR, se pot comanda dela Librăria diecezană Gherla, județul Someș.

La comande separate — să se adaugă și porto postal, la broșurile mici — câte 2 Lei de exemplar, iar la cele mai mari câte 10 Lei.